

побѣдиха Палестина. Двѣ достовѣрни свидѣ-
тельства: Греческа-та исторія какво-то и Араб-
ска-та согласно свидѣтелствувать, какъ въ о-
нова время пазяха священни-те мѣста Греци
православни патріарси, называеми Мелеки, си-
рѣчь царски или самодержски, защо-то имаха
иста-та вѣра съ Цариградски-те самодержъцы.
Патріарха кой-то въ Арабско-то нападеніе бѣ-
ше на трона Іерусалимскій называвашеся Со-
фроній, кой-то споредъ какво-то казува совре-
менникъ-атъ неговъ Теофанъ, взе обѣщаніе
(логонъ), съдържающе всичка-та Палестына.
Священни-те мѣста избавихася тогази съ му-
дро-то и пристойно-то поведеніе кое-то въ му-
чно-то онова обстоятелство, кое-то показа Іе-
росалимскій Патріархъ. Ето що казува и Г.
Милсъ, кой-то не прави друго нещо освѣнь да
слѣдува това що казватъ арабски-те историцы,
кои-то са совсѣмъ безпрестрастни на таково
вещество. “ Послѣ като римляне-те на Іярмукъ
“ ся побѣдиха и като Абу-Обейда даде извѣс-
“ тие камъ гражданската стража, патріархъ
“ Софроній знающи нравни-те и военни-те пре-
“ имущества калифови отправися камъ Рим-
“ ски-те военнопачалници, и рече имъ: Ако
“ Всевышній не покаже чудо за да ны помо-
“ гне, бесполезно ще е да стоимъ насреща
“ на такива человекы. Нихний-атъ прѣрокъ
“ заповѣдува имъ да исполняватъ добродѣте-
“ лы-те: покореніе, скромность, послушаніе,